

ZSIGA SÁNDOR AZ ELSŐ VIDÉKI HÁLÓZAT SZÜLŐÁTYJA – SUHANÓ TEHÉN ÉS ZÖLDBORSÓ – NAPI 230 EZER UTAS

30 éve gördül a troli Szegeged utcáin

30 éve született a troliközlekedés Szegeden – vidéken elsőként. Titokban tervezte a főmérnök, kilincselte érte az igazgató. Sikerükbe majdnem belebuktak. A napi 230 ezer utas és a közlekedési nagyberuházás őket igazolja. Az SZKT kétnapos nemzetközi konferenciával, nyílt nappal, retro trolival ünnepel.

DOMBAI TÜNDE

Senkinek nem jutott eszébe, hogy a budapesti troli 1933-as elindítása után valahol vidéken folytassák. Autóbusz volt a divat, idehaza ontotta a gyár, volt hozzá gázolaj, és szó nem esett még környezetvédelemről – idézi fel a most 82 éves Zsiga Sándor, aki 1959-ben került főmérnökként a Szegedi Közlekedési Vállalathoz (SZKV). Magszűnt a dorozsmai, a Felső Ti-

szaparti és az újszegedi villamos. Kétségbe estek, hogy nem lesz munkájuk. Erre Zsiga Sándor nem szólt senkinek, hanem kiszámolta, mit jelent egy olyan jármű, ami hasonlít a buszra, külön útra nincs szüksége, és elektromos, vagyis elmegy ugyanazon a hálózaton. Nyugaton akkoriban kezdték megint felkapni a trolit. Elgondolását erősítette a hetvenes évek eleji olajválság, és hogy egyre jobban előtérbe került a környezetvédelmi szempont. A szegedi troli „szü-

■ ABSOLON RÓBERT TROLIVEZETŐ 22 ÉVESEN, 30 ÉVEL EZELETT KEZDTE A SZAKMÁT. KÉPÜNKÖN A NOSZTALGIAJÁRATON Fotó: Segesvári Csaba

➔ **AZ ELSŐ AZ 5-ÖS VOLT.** 1979. április 29-én indult el az első járat: a volt 5-ös villamos nyomvonalán, ezért 5-ös számmal, és 2,3 kilométeren, 9 új szovjet ZIU kocsival. A Somogyi-könyvtár május 9-éig látható kiállításán kiderül: 1979. októberben indult az 5/A, 1982-ben a 7-es, a 6-os és a 8-as, 1983-ban a 9-es. Jelenleg 34 troli járja Szegedet: A nagyprojektben 2 év múlva 10 új jármű érkezik. Jelenleg 30 kilométer a felsővezetékek hossza, ez rövidesen 6 kilométerrel bővül. A születésnapra egy 17 éves Ikarus nosztalgiatrolit újított fel az SZKT, ami vasárnaponként ingázik a 9-es vonalán. A forgalomban lévők közül a legidősebb a 22 éves Skoda – 707 és 708-es pályaszámmal. A legöregebbek 500–900 ezer kilométert futottak. Egy évben a szegedi trolik összesen 1,5 millió kilométert tesznek meg, a trolipótlók 400 ezret. Szegeden jár az ország egyetlen alacsonypadlós csuklós trolija. Egy iskolai napon 230 ezer utas száll fel a trolikra, legtöbbször a 9-esre.

Figyelmeztettek: ha bedől a terv, nem tudnak megvédeni, mennem kell.

Zsiga Sándor

lőatyja” egymaga tervezte meg a mostani vonalakat – otthon, szabadidejében. Amikor úgy érezte, készen áll, szólt az igazgatónak.

– Óriási szerepe volt Várhalmi Károlynak, hogy hagyott dolgozni. Az én vezérkarom a tanítványaimból állt: Magda Péter trolifenntartási üzemező, Török Miklós, az elektromos csoport vezetője, Balogh Antal villanyszerelő, Tóth János felsővezetékes mű-

vezető és Pándi Lajos a forgalomirányítástól. Ők váltották valóra az én álmomat. Az igazgató utazó nagykövetemként kilincselte – idézte a múltat Zsiga Sándor. – Emlékszem figyelmeztettek: ha bedől a terv, nem tudnak megvédeni, mennem kell. 1979 februárjában elindítottuk a szegedi próbajaratot.

A Pulz utcai villamostelegen, a konzervgyár régi helyén kaptak javítóházat. Még állt az aljában a zöldborsó, amikor átvették. A felsővezeték nem ért még el a telepig. A gyufagyárig vontatta ki egy kövel megrakott Csepel teherautó, amit Suhanó tehénnek becéztek.

Hajdani főmérnöke zsenialitását és a BKV érdemeit dicsérte a szintén szegedi születésű, most 76 éves Várhalmi Károly, akit 1971-ben neveztek ki vezetőnek, s a közlekedési társaság legjobb igazgatójának tartja a cégtörténet. De a mai SZKT-ügyvezető igazgató, Dózsa Gábor is őt tekinti példaképének. A

trolinak az akkori vezetők nem örülhettek sokáig, az irigység ellehetetlenítette őket. Zsiga Sándor harcok árán kitartott. Várhalmi Károly távozott, nagykanizsai ügyvédként ment nyugdíjba. Am utólag is őket igazolja a trolihálózat fejlődése és a most zajló tömegközlekedési nagyprojekt.

➔ Feleségét is a troli hozta

– Az SZKV a Délmagyarországban hirdetett trolivezetői állást. Friss úrvezetői jogosítvánnyal jelentkeztem 22 évesen. Az első garnitúrában 27-en kezdtük, én vagyok az egyetlen, aki ma is pilóta. Feleségét is a troli hozta: egy kedves és szép utas személyében – hallottuk Absolon Róbert trolivezetőtől. – Szívemhez nőtt az első ZIU, nem hiába vezettem 25 évig. 29 éve oktatom is. Havonta 3000 kilométert vezetek. Úgy tervezem, nyugdíjig le sem szállok. Az életem a troli.

Ma Deszken a Délmagyarország

MUNKATÁRSUNKTÓL

Folytatjuk a Délmagyarország megyejáró sorozatát, amikor is szerkesztőségi-kiadói csapatunk időről időre betöppan valamelyik községbe. Egyrészt azért, hogy találkozzunk az ott

élő emberekkel, másrészt hogy bemutassuk településeink értékeit másoknak is. Ma Deszke megyünk: találkozzunk 17 órakor a faluházban! Kötetlen, csevegős, jó hangulatú találkozóra készülünk, mindenkit vá-

runk, azokat is, akik olvassák az újságot, és azokat is, akik nem. Beszélgessünk, kérdezzenek, javasoljanak, vitatkozzanak! Viszünk sok ajándékot, lesz sorsolás és kvízzjáték nyeményekkel.

ÜNNEPELTÉK CURÁT ÉS A TOSCAT. A zsúfolásig megtelt Szegedi Nemzeti Színházban tegnap este hatalmas sikert aratott a sztárpáradés Tosca-előadás. Cavaradossiként a világhírű argentin tenorista, José Cura, a címszerepben pedig az Operaház vezető szopránja, Sümegi Eszter mutatkozott be (képünkön). Scarpiát a szegedi baritonista, Kelemen Zoltán énekelte. A népszerű Puccini-operát Gyüdi Sándor, a teátrum főigazgatója vezényelte. Az elégedett publikum az előadás végén lelkesen ünnepelte a közreműködőket. A fesztiválhangulatú est zárásaként a főszereplők részvételével állófogadást rendeztek az első emeleti foyer-ban. José Cura vendégszereplésével a második Tosca-előadást csütörtökön este tartják.

Fotó: Miskolczi Róbert

Jeruzsálembe tart a hátizsákos zarándok

Gyalog zarándokol a belgiumi Pepinsterből a Szentföldre, Jeruzsálembe a 68 esztendőes Jean Marie Gaspar, aki tegnap egy Makón töltött éjszaka után folytatta 6000 kilométeres útját. A zarándoklatot lelki békéjének megtalálásáért és felesége emlékére vállalta, akit 2 éve veszített el.

SZABÓ IMRE

Nem látszott fáradtnak, amikor hétfőn este megérkezett a makói Karaván panzióba, pedig egyenesen Belgiumból, Pepinster faluból jött a 68 éves Jean Marie Gaspar a Maros-parti városba – méghozzá gyalog. A mélyen hívő katolikus férfi számára az út zarándoklat: Jeruzsálembe tart, hogy megtalálja lelki békéjét, egyúttal 2 esztendeje elveszített feleségére emlékezzen. Március 8-án indult el, és úgy tervezi, hogy augusztus 31-ére ér a Szentföldre. Nem számolta össze, de becslése szerint közel 6000 kilométeres lesz az út.

Jean Marie Gaspar, aki egykoron állomásfőnökként dolgozott, de pappá

a határt, ahonnan Bukarest felé veszi az irányt. Minden holmija elfér egy hátizsákban. Elmondta, hogy a meleg ruháit útközben, Ausztriából hazaküldte.

Jean Marie Gaspar nem szervezte meg előre az útját. Úgy volt vele, hogy valamilyen szállást biztosan talál majd mindig útközben. Legtöbbször panziókban hajtott a álomra a fejét, de előfordult már az is, hogy egy templom bezárt kapuja előtt aludt el. Nem sok időt tölt egy-egy városban: ahová estére odaér, megalszik, aztán reggel indul is tovább. Így nincs sok ideje gyönyörködni a bejárt táj szépségeiben, ismerkedni az emberekkel, bár azt mondja, mindenütt szívesen fogadták, és csak jó emberekkel találkozott. Magyarországon egyedül azzal volt gondja, hogy kevesen beszélnek idegen nyelvet.

Úti élményeiről naplót is vezet. Egyik legkedvesebb emléke éppen Makóhoz kötődik. Szegednél komppal kelt át a Tiszán, így Maroslele felől ér-

➔ Visszafelé már nem gyalogol

A zarándok Jeruzsálemből már nem gyalog jön vissza, hanem hajóval. Az olasz partoknál fog kikötni, és úgy tervezi, elmegy Rómába, majd Szent Ferenc városába, Assisibe is. Húsz évvel ezelőtt már tett egy zarándokutat gyalog, akkor a spanyolországi El Camino-útvonalat járta be.

is felszentelték, lapunknak elmondta: fiatalabb korában Chilét is bebarangolta, akkoriban napi 45 kilométert is megtett, manapság jó, ha 35 kilométert le tud gyalogolni egy nap. Tegnap, miután megreggelizett, már indult is tovább: Kiszombornál tervezte átlépni

kezett Makóra. A Maros-parti városban az Ószegedi utcába ért be először. Ott betért az első kisboltba, és amint a boltos megtudta, mi járatban van errefelé, megpakolt neki egy szatyrot mindenféle étellel-itallal – és egy forintot sem fogadott el érte.